

det blive det kommende Udvalgs Sag at overveje og afveje mod hverandre. Det, som jeg her ønsker at sige, er, at selve Princippet i Lovforslaget har Tilslutning fra mig og den lille Gruppe, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale.

Røde: Jeg ved ikke, om det er af symbolske Grunde, at Behandlingen af denne Skat er sat til et Tidspunkt, hvor en større Del af denne Forsamlings Medlemmer antageligt besøger de Teatre og Forlystelsessteder, om hvis Beskatning vi i dette Øjeblik forhandle. Det er i alt Fald ret aparte, at vi gaa til vidtrækkende Skatteforhandlinger paa et saa ekstraordinært Tidspunkt. Jeg tror ikke, det har været Tilfældet nogen Sinde før, at man er begyndt første Behandling af en saa omfattende og betydningsfuld Sag paa et saadant Tidspunkt.

Den ærede Ordfører for Regeringspartiet (Jerichow) udtalte, at det var erkendt fra alle Sider, at den finansielle Tilstand var alvorlig, og følgelig haabede han paa, at man ogsaa fra alle Sider vilde være behjælpelig med at bringe Landet ud af denne vanskelige finansielle Tilstand. Ja, det er rigtigt, at det er erkendt fra alle Sider, at Tilstanden er alvorlig, men det er paa højst forskellige Tidspunkter, at denne Kendsgerning er bleven erkendt, og det er i Grunden først ved Forelæggelsen af dette Forslag, at den højtærede Regering og dens Parti erkende til fulde, hvorledes Tilstanden er. Ved Forelæggelsen gjorde den højtærede Finansminister en Del Bemærkninger om vor finansielle Tilstand, og jeg troede, at de sigtede hen imod at klarlægge, hvorledes Finansministeren mente, at det Budget vilde komme til at stille sig, om hvilket han saa kategorisk har erklæret, at paa dette Budget skal der være Balance, nemlig Budgettet for 1912—13. Herom kom den højtærede Finansminister imidlertid ikke til nogen nærmere Redegørelse. Derimod har han paa et andet Tidspunkt, tidligere i denne Samling, i Oktober Maaned, antydnet, at det Beløb, som Staten savnede, hvis det skulde opgøres i Øjeblikket, maatte antages at være 15 Mill. Kr., og jeg har derfor for mit Vedkommende, da dette Tal var sendt ud i Verden af den højtærede Finansminister, ment, det vilde være rigtigt at prøve, om man ogsaa kunde komme til et lignende Resultat. Thi det er jo givet, at det første Grundlag for en Skattedebat, da alle erkende, at Skatter paalægges man ikke uden Nødvendighed, maa være

et nøje Kendskab til, hvilke Midler Staten behøver. Altsaa lad os undersøge, om det er sandsynligt, at den højtærede Finansminister har Ret, naar han siger, at det er 15 Mill. Kr., der ville tiltrænges. For at undersøge dette er man nødt til at se lidt paa forskellige Budgetter.

Budgetterne 1908—09 og 1909—10 ere de bekendte Underskudsbudgetter, som ere opgjorte paa Statsregnskabet til henholdsvis 14½ og 51 Mill. Kr. Budgettet for 1910—11 er vedtaget med et Underskud paa 20 Mill. Kr., Tillægsbevillingen har dertil lagt nye Udgifter paa 14 Mill. Kr. Den højtærede Finansminister mente nu, at Underskuddet ikke vilde blive 34 Mill. Kr., men at man maatte antage, at et Beløb tilsvarende Genbevillingerne paa Tillægsbevillingsloven vilde gaa ud og overføres paa et senere Budget, og han kom derfor til det Resultat, at Underskuddet maa kalkuleres til omtrent 26⅔ Mill. Kr. Jeg er ikke sikker paa, at den højtærede Finansminister ikke her kalkulerer for lavt, thi det er ikke rimeligt, at saa store Summer, som der er Tale om at genbevilge paa den Tillægsbevillingslov, vi nylig have behandlet, ogsaa kunne udgaa af Finanslovforslaget i Aar, thi det Budget, her er Tale om, er stærkt barberet. Jeg tvivler meget om, at 8 Mill. Kr. kunne overføres til et senere Aar. Dernæst regnede den højtærede Finansminister med, at Tolden vilde indbringe det budgetterede Beløb paa 49 Mill. Kr., og det er ved Overvejelse af de fremtidige Skatter vigtigt at vide, hvorledes det staar med Tolden. Men det forekommer mig, at de Meddelelser, den højtærede Minister gav, tydede paa, at han ogsaa der var lidt for sangvinsk. Den højtærede Finansminister siger, at i de 10 første Maaneder har Tolden indbragt 40 Mill. Kr. Naar man sammenligner dette med, hvad Finansministeren meddelte om forrige Aar, da de 10 første Maaneder indbragte 36¾ Mill. Kr. og de to sidste lidt over 6 Mill. Kr., altsaa ialt 42⅔, synes det mig, at man regner rigeligt, naar man anslaa Toldindtægten for de 2 sidste Maaneder i Aar til 8 Mill. Kr. og anslaa, at Toldindtægterne ville andrage højst 48 Mill. Kr., altsaa 1 Mill. Kr. mindre end budgetteret. Et Underskud af 26—27 Mill. Kr. for i Aar er vistnok Udtryk for nogen Optimisme, men 1 Mill. mere eller mindre gør ikke saa meget i Slagtetiden — og det er jo i Slagtetiden, vi i Øjeblikket befinde os.

Paa Budgettet for 1911—12 have vi ved 2den Behandling haft et Underskud paa 20,7 Mill. Kr., og den højtærede Finans-